

Ахъ безжалостно момиче,
Бар' тогазъ ме пожалей,
Като чуешъ славей птиче
Нажалено да запѣй.

Спри се, спри се, та го слушай
И смили се че и азъ,
Мойтъ жалби зарадъ тебе
Тѣй въспѣватъ всѣкой часъ.

Пакъ когато въ градинка,
Самненинка прѣдъ обѣдъ,
Като ходишъ ще съгледашъ
Вечъ завѣхнжлъ клюмнжлъ цвѣтъ;

Ахъ, смили се и запри се
Та погледай бар' на часъ,
И за мене усѣти се,
Че кат' него вѣхнж и азъ.

Пакъ когато на небето
Видишъ нѣкоя звѣзда,
Че съ друга не се сдружва,
Но мжждѣе все сама;

Усѣти се зарадъ мене,
Че и азъ така съмъ си,
На таквози самъ мжждѣжъ,
Горестъ ми животъ гаси.

Тѣй догарямъ, тѣй мжждѣжъ
На угасване съмъ азъ,
Зарадъ тебе да жалѣжъ,
Да въздишамъ всѣкой часъ.

А когато ти съгледашъ
Покрай тебе облакъ бѣлъ,